

Павловичъ въ Австрийския параходъ „Германия“ (1867 год. 9 августъ), четата на Хаджи Димитъръ (1868 г.), тайното скитание между покорната рая на нѣкой си раздяконенъ дяконъ — всичко туй е навело Али-паша на мисълта: има нѣщо тайно да се готви, както въ прѣдѣлитѣ на Романия и Сърбия, така също и вътрѣ въ самата Турция. За да се узнае това „тайно нѣщо“ Али-паша, по образаца на Наполеона III-и, наредилъ „черенъ кабинетъ“, специално шпионско отдѣленіе. За началникъ на „черния кабинетъ“ — генералъ на шпионитѣ — Али-паша назначилъ хитрия Шнайдеръ-ефенди, австрийски еврейнъ, синъ на Шнайдера, секретаръ на турското генерално посолство въ гр. Виена. По личната заповѣдь на Н. И. В. Султанъ Абдулъ-Азиза отпусната била на Али-паша суммата 40 хиляди турски лири за поддържаніе персонала на шпионското отдѣленіе. Шнайдеръ-ефенди*). вземалъ за съвѣтникъ Жиоли, полски еврейнъ, шпионинъ на наполеона III-и въ Цареградъ, бивши фалшификаторъ на руски бумажки. Жиоли прѣпорѣчилъ на Шнайдеръ-ефенди гърка царегражданинъ Леонсъ-ефенди, търговецъ обанкрутенъ, бивши турски шпионинъ въ Гърция въ време на Критското въстание. Леонсъ-ефенди, прѣпорѣчилъ на „черния кабинетъ“ Николаиди, родомъ отъ Атина, по професия адвокатъ, бивши шпионинъ на Гърция въ Цареградъ и повѣренникъ на цариградската „вселенска патриаршия“. Отъ казаното до тукъ се вижда, че шпионина е прѣпорѣживалъ шпионина на шпионска длъжностъ. По прѣпорѣжката на дъртия шпионинъ Жиоли, приети били за агенти на „черния кабинетъ“ слѣднитѣ поляци емигранти: 1) Затолски, офицеръ отъ свитата на Н. И. В. Султанъ-Абдулъ-Азиза, бивши ротмистъръ на една сотня отъ казакъ-алай-табуру, квартирующъ тогава въ гр. Одринъ; 2) Докторъ медици Станкевичъ, живущъ въ гр. Руссе; 3) Тенковски, помощникъ инжинера, живущъ въ гр. Варна; 4) Боровински (псевдонимъ) живущъ въ гр. Пловдивъ, по професия инжинеръ, 5) Канели, капелмейсторъ на казакъ

*) Какво грубо напластяване на събитията исторични! . . . Къщата въ Санъ-Стефано въ която се подписа „Санъ-Стефанския договоръ“ е притежание на „Шнайдеръ-ефенди“. в. „Съгласие“ прѣдлага да се откупи прѣдметната къща; напълно сме съгласни съ прѣдложеніето на Г. Македонски, защото въпросната къща за България има двойно исторично значение